

Quê Hương Tôi

Slow ♩ = 57

Oscar Việt Hoàng

Tôi sinh ra trên một quê hương điêu tàn. Lửa chiến

tranh cướp đi cả một tuổi thơ. Tôi lớn lên để nhìn điêu linh tang

tóc. Tôi lớn lên bom đạn đánh thức từng đêm. Quê hương

tôi nghèo nàn và lấm đọa đầy. Mẹ bồng con trên tay nước mắt tuôn

rơi. Em tiễn anh để rồi không bao giờ gặp. Vợ tiễn

chồng một lần vĩnh biệt anh ơi! Tôi ra đi để lại một khoảng cuộc

đời. Mang theo tôi nỗi buồn cuộc sống tha hương. Để sau

lưng bạn bè và người thân thuộc. Để sau lưng một chế độ không tình

người. Ba thập niên tôi vẫn sống nơi xứ người. Vẫn ước

ao một ngày, một ngày hồi hương. Vẫn ước mơ bước chân trên con đường

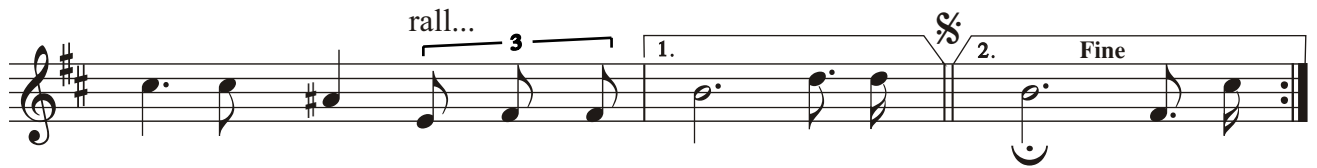
cũ. Vẫn đợi chờ ngày về đất mẹ quê cha. Dân của

tôi đang chịu thống khổ tù đầy. Dân tộc tôi còn mang xiềng xích trên

vai. Hãy vươn lên tháo gỡ gông cùm xiềng xích. Hãy nói

lên ước nguyện của người Việt - Nam. (Tôi ra ...) ...Nam. (Hãy vươn...)